

Gange daglig Ombæring. Vi, der have stillet disse Vædringsforslag — det vil sige hele Udvalget — mene, det vil være rigtiggere at imødekomme saadanne Steder, som have været daarligere betjente med Hensyn til Postbefordring, end at skaffe noget saa fortræffeligt andre Steder.

Det næste Vædringsforslag under Nr. 10 angaar Alderstillæg til københavnske Postbude, og jeg ønsker samtidig med dette at omtale Vædringsforslaget under Nr. 15, som angaar Alderstillæg til Telegrafbudene. Det er selvfølgelig ikke rart for Udvalget at modsætte sig den Slags Begæring. Tilbøjeligheden er naturligvis snarere til at give disse mindre Bestillingsmænd et saa rundeligt Beberlag, som det paa nogen Maade kan gaa an; men det forekommer Udvalget — og det er hele Udvalget, som har undladt at tiltræde det forelagte Forslag om Forhøjelse — at for Øjeblikket ere de paaagældende Funktionærer saaledes afslagne, at de lige over for en stor Mængde andre Statsfunktionærer og lige over for en Mængde Menneſter i lignende Stillinger ikke med Føje kunne rejse Krav paa en Forhøjelse. Bøge disse Klasser af Funktionærer, baade Postbudene og Telegrafbudene i København, have jo allerede for Øjeblikket Alderstillæg, idet de nemlig ere delte i forskellige Aldersklasser og rykke op fra den ene til den anden, og desforuden have de københavnske Postbude, naar de staa over 5 Aar i en Aldersklasse, et Tillæg af 100 Kroner, som bortfalder, naar de rykke op i en højere Klasse. Det, der her er Tale om, er saaledes en særlig Lønningforbedring, som man jo i og for sig gerne vilde gaa med til; men jeg tror at maatte sige, at i Udvalget har den Betragtning gjort sig gældende, at paa en Tid, hvor hele den økonomiske Tilstand i Landet er trykket, er det ikke berettiget fra deres Side, der staa i Statens Tjeneste, at komme med Fordringer om forhøjede Lønninger, og man har derfor modsat sig Begæringerne om Lønningforhøjelse, ikke alene for disse lavere Bestillingsmænds Vedkommende, men man har i det hele taget, som man vil se under Behandlingen af de andre Ministerier, modsat sig Begæring om Lønningforhøjelse. Man vil maatte kunne sige, at, naar hele Samfundet svælger i Velstand, naar vi alle have mange Penge og have det godt, saa kan det være naturligt, at Bestillings- og Embedsmændene ønske at tage Del i denne almindelige Velstand og ønske deres Kaar forbedrede samtidig med, at alle andres Kaar forbedres; men det er jo, som vi alle vide, paa ingen Maade Tilfældet nu. Den økonomiske Til-

stand i Landet er alt andet end glimrende, og jeg tror derfor, at naar den Slags Funktionærer, der her er Tale om, i det hele taget ere anstændig lønnede — og det tillader jeg mig at paastaa, at de ere — maa de være tilfredse. Navnlig vil jeg bede ærede Medlemmer sammenligne den Maade, hvorpaa Staten lønner sine Funktionærer, med den Maade, hvorpaa Københavns Kommune f. Eks. lønner sine; man vil da finde, at af ligestillede Personer i Københavns Kommunes og i Statens Tjeneste ere de i Statens Tjeneste bedre lønnede end de, der staa i Kommunens. Dette indrømme vedkommende Funktionærer selv, ligesom de ogsaa i det hele taget indrømme, at der i de senere Aar er gjort meget for dem fra Rigsdagens og Regeringens Side, idet der for saa Aar siden bevilgedes dem en Forhøjelse. Medens der nu imidlertid mellem alle den Slags Menneſter er den aller største Rift for at komme ind i den Slags Stillinger, og medens enhver Person, der kommer i en saadan Stilling, anser sig for at være kommen paa den grønne Gren og for at være forøret for Livstid, hvad de ogsaa ere, er det første, de dog gøre, naar de ere komne ind deri, at forlange Forbedring af deres Kaar. Jeg gentager, at naar Samfundets Stilling i det hele er saadan, at man med frit Ansvar lige over for alle andre uheldig stillede kan gaa ind derpaa, gør man det gerne; men under de nuværende Forhold forekommer det ikke Udvalget, at der er Grund til at gaa ind derpaa.

Vædringsforslaget under Nr. 13 angaar en Godtgørelse til nogle Telegrafstationer. Det er et ældre Spørgsmaal, med Hensyn til hvilket Udvalget har beholdt den samme Stilling, som det har haft tidligere, idet man har ment, at den nuværende Ordning med fast Godtgørelse til de paaagældende Stationer er tilstrækkelig og ikke ønsker for Øjeblikket at gaa ind paa noget andet. — Under Nr. 14 omtales 400 Kr. til Telegrafstationen i Tarm, men jeg antager, at dette Spørgsmaal rettest forhandles under § 27, hvor Oprettelsen af denne Telegrafstation er anført.

Der er Anledning for mig til desforuden at omtale nogle enkelte Punkter i Betænkningen, som ikke have givet Anledning til Vædringsforslag. Der har ved Samraad været forhandlet med den højtærede Minister om en forlænget Kontortid, navnlig for større Postkontorer i Provinserne. Dette Samraad er naturligvis fremfaldt af et naturligt Ønske hos Beboerne af en saadan By eller Egnen der omkring om, at disse